

LETNĀ• ROZJĀ•MĀ•NĀ• NAD EVROPOU - II.

ĀĀEtrtek, 06 zĀĀĀ- 2012

Rovnost obĀ•anskĀ a rovnost pĀ™ĀleĀĀitostĀ, taktĀĀ tolerance k biologickĀm odlišnostem lidĀ je produktivnĀ. OstatnĀ rovnosti mohou akceptovat toleranci k nepĀ™ĀznĀm jevĀm a relativismus. Rovnost muĀĀe a ĀĀeny (genderovĀ feminismus) se chovat ĀĀenu a muĀĀe shodnĀ, to znamenĀ, ĀĀe nejdĀleĀĀitĀjšĀ je rovnost vĀkonĀ v zamĀstnĀnĀ. Tolerance agresivnĀm kulturĀm znamenĀ nebrĀnit kulturu svoji.

Tolerance a relativismus

Relativismus snĀĀuje hodnotnost vĀĀĀ, aby byly shodnĀ s mĀĀhodnotnĀmi. Tak jsou si napĀ™Āklad rovny vše kultury, evropskĀ kultura je rovna kultuĀ™e pralesnĀch indiĀnĀ. DomĀcĀ kultura pozbyla nadĀ™azenosti nad cizĀ, pĀ™estoĀĀe pĀ™edkovĀ ji vytvĀ™eli dlouhĀ stoletĀ a bojovali za ni. Jejich zĀsluhy ztratily hodnotu. Hodnotu ztratily i všechny pojmy spojenĀ se spoleĀenstvĀ – domov, rodina, domovina. Hodnotu ztratila pĀ™Āroda, slouĀĀĀ jen k drancovĀnĀ surovin. SniĀĀuje se hodnota prĀce, nepracujĀcĀ dostĀvĀ mnohdy vyššĀ podporu, neĀĀ mĀ pracujĀcĀ plat. ZboĀĀĀ nemĀ hodnotu, plĀtvĀ se jĀm, polovina potravin se vyhodĀ. Relativizuje se zlo. RelativizujĀ se zloĀiny. MajetkovĀ rovnost byla odmĀtnuta, protoĀĀe neodpovĀdĀ individualistickĀmu ideĀlu. ZĀstĀvĀ jen to, co slouĀĀĀ jednotlivci nebo mocnĀm skupinĀm. Bez Ā™Ādu k zĀniku

PĀvodnĀ Ā™Ād pĀ™Ārody byl kdysi vystĀ™ĀdĀn Ā™Ādem spoleĀnosti, kterĀ se vyvinul v ŀspĀšnĀch spoleĀnostech ĀĀenu, kterou zĀskal silnĀjšĀ muĀĀ, byl nahrazen ekonomickĀm soutĀĀenĀm, schopnĀjšĀ muĀĀ okouzĀil dĀvĀ autem a bytem, takĀ uĀĀivil vĀtšĀ rodinu. SpoleĀenskĀ konvence byly zaĀ™Āzeny tak, aby matky byly pĀ™imĀĀ™er mohly mĀt vĀce dĀtĀ a mĀly silu je dobĀ™e vychovat. StudovĀnĀ a jeĀdĀnĀ po svĀtĀ do pĀtatĀ™iceti let a stĀ™ĀdĀnĀ ostrakizovala, protoĀĀe Ā™Ād spoleĀnosti byl zakotven v dĀĀjinĀch, vychĀzel z minulosti a budoucnost v nĀm byla zabudovĀnĀ. V dĀĀjinĀch zakotvenĀ tradiĀnĀ Ā™Ād byl narušen prĀvĀ individualismem a relativismem, protoĀĀe lidem nevyhovoval z prospĀchovĀch a hĀdonickĀch dĀvodĀ. NĀnĀ to samozĀ™ejmĀ zĀleĀĀitost jednotlivcĀ, ale Ā™Ādu. Dnes mĀ jednotlivci by se rĀdi chovali zodpovĀdnĀ, ale spoleĀnost jim v tom nepomĀhĀ a všechny aspekty paradigmatu je od toho odvĀdĀ.

ExtremalizovĀnĀ svoboda - individualismus lidi izoloval, rozbil sounĀleĀĀitost lidi spojujĀcĀ je do spoleĀenstva. ZtrĀtou vztahu ke spoleĀnosti se ztratil zĀjem o jeĀ budoucnost. ExtremalizovĀnĀ rovnost - relativismus vede k nezĀjmu o vlastnĀ kulturu, vlastnĀ rodinu, domov a domovinu, ale i k nezĀjmu hĀjit svoji kulturu a s tĀm hĀjit skuteĀnou svobodu a rovnost.

PĀ™ekonĀnĀ tĀĀto nešvarĀ neznamĀnĀ popĀ™enĀ svobody a rovnosti, naopak sprĀvnĀ Ā™Ād spoleĀnosti tyto hodnoty garantuje. K tomu, aby se vytvo™il potĀ™ebnĀ Ā™Ād vymezujĀcĀ hranice svobody a rovnosti, je zapotĀ™ebĀ pĀ™edevšĀm zbavit se individualistickĀho a relativistickĀho chĀpĀnĀ svĀta. MusĀ se obnovit sounĀleĀĀitost (partnerstvĀ) se spoleĀnostĀ, s ostatnĀmi lidmi svĀho nĀroda, s celkem. JestliĀĀe se nĀrod a stĀt stanou uznĀvanĀmi hodnotami, obvykle se zĀne uvaĀovat, jak je zachovat.

PrvoĀ™ĀdĀ zachovĀnĀ nĀroda znamenĀ pĀ™edevšĀm zachovĀnĀ biologickĀ a kulturnĀ. ProblĀm s muslimy a pĀ™ĀstĀhovalci vĀbec se vyĀ™ešĀ postupnĀm tlakem na jejich pĀ™izpĀsobenĀ se domĀcĀ kultuĀ™e. Vlastimil Podra